

Prasība, kas celta 2016. gada 2. septembrī – Troszczynski/Parlaments**(Lieta T-626/16)**

(2016/C 383/35)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Mylène Troszczynski (Noyon, Francija) (pārstāvis – M. Ceccaldi, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Parlamenta ģenerālsēdētāja 2016. gada 23. jūnija lēmumu, kas pieņemts, piemērojot Eiropas Parlamenta Prezidija 2008. gada 19. maija un 9. jūlija Lēmuma 2009/C 159/01 “par Eiropas Parlamenta deputātu nolikuma īstenošanas noteikumiem”, ar grozījumiem, 33., 43., 62., 67. un 68. pantu, konstatējot prasītājas parādu EUR 56 554,00 apmērā par nepamatoti samaksātajām summām par parlamentāro palīdzību un pamatojot šīs summas atgūšanu saskaņā ar īstenošanas noteikumu 68. pantu un Finanšu regulas 78., 79. un 80. pantu;
- atcelt paziņojumu par parādu Nr. 2016-888, kas nav datēts un ar kuru prasītāja ir informēta, ka attiecībā uz viņu ir konstatēts parāds saskaņā ar ģenerālsēdētāja 2016. gada 23. jūnija lēmumu, ka ir noteikta par parlamentāro palīdzību nepamatoti samaksāto summu atgūšana, piemērojot īstenošanas noteikumu 68. pantu un Finanšu regulas 78., 79. un 80. pantu;
- piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus šajā instancē;
- piespriest Eiropas Parlamentam samaksāt Mylène Troszczynski EUR 50 000,00 kā atlīdzināmo tiesāšanās izdevumu atmaksu.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats ir par trūkumiem, kas iespaido apstrīdēto aktu ārējo tiesiskumu. Šis pamats ir iedalīts trīs daļās.

- Pirmā daļa – attiecībā uz finanšu lēmumiem saistībā ar politiskajām partijām un līdz ar to deputātiem apstrīdētie akti ietilpstot Eiropas Parlamenta Prezidija, nevis ģenerālsēdētāja materiāltiesiskajā kompetences jomā.
- Otrā daļa – Eiropas Parlamenta Prezidijs neesot pats savas kompetences noteicējs, tāpēc tas nevar mainīt tās veidu un apjomu. Ģenerālsēdētārs neesot norādījis jēl kādu pamatojumu par Parlamenta Prezidija priekšsēdētāja likumīgu deleģējumu, kas ģenerālsēdētāram dotu tiesības pieņemt, parakstīt un paziņot apstrīdētos aktus par finanšu jautājumiem attiecībā uz deputātiem.
- Trešā daļa – apstrīdēto aktu autori neesot ievērojuši pienākumu norādīt pamatojumu. Norādītais pamatojums neaptverot faktisko situāciju, kas atspoguļota minētajos aktos, un ietverot nesaprotamu pretrunu starp prasītājas palīgam izvirzīto pārmētumu par divu funkciju vienlaicīgu pildīšanu un pārmētumu par tikai vienas funkcijas, bet ne citu, pildīšanu, un tā ir otrā hipotēze, kuru norādījis tikai ģenerālsēdētārs.

2. Otrais pamats ir par trūkumiem, kas iespaido apstrīdēto aktu iekšējo tiesiskumu. Šis pamats ir iedalīts deviņās daļās.

- Pirmā daļa – apstrīdēto aktu pamatošanai izvirzītie fakti esot nepatiesi.
- Otrā daļa – apstrīdētie akti esot tikuši pieņemti, pārkāpjot pierādījumu iesniegšanas un pierādīšanas pienākuma jomā piemērojamās tiesību normas un vispārējos tiesību principus.
- Trešā daļa – ģenerālsēkretāra lēmumā par nepamatotu maksājumu atgūšanu neesot ievērots samērīguma princips. Pieprasītā summa turklāt neesot ne detalizēti pamatota, ne no aprēķina metodes viedokļa pamatota.
- Ceturtā daļa – apstrīdētie akti radot Eiropas deputātu vietējo palīgu politisko tiesību aizskārums.
- Piektā daļa – apstrīdētajos aktos esot pieļauta pilnvaru nepareiza izmantošana, jo ģenerālsēkretārs esot uzurpējis finansiāla rakstura piespiedu pilnvaras, kuras viņam neesot attiecībā uz tāda deputāta rīcības ierobežošanas līdzekļiem, kas ir sabiedrībā plaši pazīstama persona, kura ideāliem un politiskajai programmai viņš neapstrīdami nepiekrīt.
- Sestā daļa – apstrīdētie akti esot diskriminējoši un ar tiem tiekot prezumēts nodoms kaitēt prasītājas politiskajai darbībai, tādējādi pastāvēt *fumus persecutionis*.
- Septītā daļa – ar apstrīdētajiem aktiem tiekot aizskarta prasītājas kā Eiropas deputātes neatkarība.
- Astotā daļa – ar apstrīdētajiem aktiem esot pārkāpts *una via electa* princips un rodoties šaubas par OLAF objektivitāti, kurš izmeklēšanas veic tikai par tiem Eiropas Parlamenta deputātiem no Francijas, kuri ir ievēlēti no *Front National* saraksta.
- Devītā daļa – ar apstrīdētajiem aktiem esot pārkāpts vispārējais tiesību princips, ka “civillietā tiek apturēta līdz krimināllietas izskatīšanai”, ciktāl nepamatotu maksājumu atgūšanas procedūras būtu bijušas jāaptur līdz pārējo, īpaši Francija ierosināto procedūru pabeigšanai, kā arī pārkāpts *non bis in idem* princips.

Prasība, kas celta 2016. gada 6. septembrī – Bilde/Parlaments

(Lieta T-633/16)

(2016/C 383/36)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Dominique Bilde* (*Lagarde*, Francija) (pārstāvis – *G. Sauveur*, *avocat*)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Parlamenta ģenerālsēkretāra 2016. gada 23. jūnija lēmumu, kas paziņots 2016. gada 6. jūlijā, kurā ir teikts, “ka *Dominique BILDE* ir nepamatoti izmaksāta summa EUR 40 320 apmērā”, un kurā šīs iestādes kompetentajam kredītrikotājam un grāmatvedim ir uzdots šo summu atgūt;
- atcelt arī paziņojumu par iepriekš minēto lēmumu un šī lēmuma izpildes pasākumus, kas ietverti finanšu ģenerāldirektora 2016. gada 30. jūnija un 30. jūlija vēstulēs ar numuriem D 201921 un D 312551; un
- reizē atcelt paziņojumu par parādu Nr. 2016-889, ko 2016. gada 29. jūnijā parakstījis tas pats finanšu ģenerāldirektors;